

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de juny del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 26-7-2018, el Sr. L.F.P., formulava demanda laboral contra el Sr. F.G.A., titular del negoci U.P., a través de la qual sol·licitava es dictés Sentència condemnant aquest darrer a:

1. Satisfer les quantitats reclamades en l'apartat quart de la demanda que ascendien a la suma global de 1.628,51 euros.

2. A detreure el 5,5% de participació a la cotització de la seguretat social de l'obrer, essent igualment procedent que la quantitat referida sigui cotitzada per part patronal a la CASS; endemés de ser incrementats amb els interessos legals que es devenguin a comptar del proppassat dia 9 de juliol del 2018 data en la qual havia de percebre la liquidació dels havers laborals, o bé subsidiàriament des de la data en que es fixi per a contestar la present demanda.

3. A pagar la suma de 2.412,42.- € en concepte de danys i perjudicis causats per l'impagament dels salaris, amb els interessos que devenguin des de la data de la contestació a la demanda.

4. A regularitzar l'error contingut en el extracte de punts de la CASS al mes de juny del 2018 en l'apartat punts pagats a fi i efecte que aparegui els punts pagats per part de la cotització d'U.P..

5. Finalment pretenia la condemna del demandat al pagament dels honoraris d'advocat, de procurador, de perit i en general de totes les costes processals.

II.- El dia 12-10-2018, la representació processal del Sr. F.G.A. contestava la demanda articulada oposant-se a les pretensions de la part demandant tot i sol·licitant es dictés Sentència desestimant-se la demanda tot i imposant a la part actora el pagament de les costes.

III.- Practicades les proves considerades pertinents pel jutjador "a quo" i evacuat el corresponent escrit de conclusions per les parts litigants, en data 1-2-2019 requeia Sentència amb la següent part decisòria:

"PRIMER.- Estimar molt parcialment la demanda formulada en data 26 de juliol del 2018 per part del Sr. L.F.P. contra el Sr. F.G.A..

SEGON.- Reconèixer al demandant un import de 873,58€ en concepte de liquidació dels seus havers laborals, quantitat que ja li ha estat degudament satisfeta en el marc d'aquest judici. Aquesta quantitat es veurà incrementada pels interessos legals meritats a comptar del dia 10 de juliol del 2018 i això perquè d'una banda la liquidació s'ha de realitzar, com a molt tard, l'endemà de la resolució del contracte de treball (article 99 del Codi) i d'altra el retard en el pagament de la liquidació produeix automàticament interessos legals a partir de l'impagament (article 84.3). I per tant la part defenent ha de satisfer a l'agent els interessos meritats per les quantitats entregades.

En tot cas la quantitat bruta resultant haurà de ser declarada i cotitzada prop de CASS, juntament amb els salaris no declarats i/o cotitzats (art. 88 Llei 35/2008 i art. 98.1 Llei 17/2008, de la seguretat social).

TERCER.- No efectuar un especial pronunciament en relació a les costes processals causades."

IV.- Contra aquesta resolució, la representació processal del Sr. L.F.P., ha interposat recurs d'apel·lació, interessant la seva revocació parcial en el sentit que s'acollís íntegrament la reclamació realitzada en concepte d'hores extraordinàries i que alhora les costes ocasionades en la instància havien de ser imposades a la part vençuda, el tot amb imposició de les costes generades en aquesta alçada a la contrapart.

El Sr. F.G.A. no ha presentat escrit de conclusions responsives en el termini concedit.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- ANTECEDENTS D'INTERÈS PER A LA RESOLUCIÓ:

En data 18-6-2018 el Sr. L.F.P. iniciava una prestació laboral per compte del Sr. F.G.A., titular de U.P. en qualitat de cap de cuina, amb una jornada de treball de 10 a 15 hores i de 19 a 23 hores amb 30 minuts per efectuar l'àpat en cada interval horari, amb festius els dilluns i dimarts, essent el lloc de treball l'Hotel X. indret en que treballava sota les ordres del Sr. J.C.. Aquesta relació laboral s'extingia pel treballador a través de correu electrònic de 6-7-2018.

El 26-7-2018, el Sr. L.F.P. articulava demanda laboral contra el Sr. F.G.A. en que reclamava diferents conceptes laborals per import global de 1.912,42.- € més altre quantitat per 2.412,42.- € en concepte de danys i perjudicis.

El Sr. Batlle estima molt parcialment la demanda articulada pel demandant fixant el crèdit del treballador, en la quantitat total de 873,58.- €, indicant però que aquesta havia resultat degudament satisfeta per l'empresari en el decurs del judici celebrat, el tot sense fer imposició de les costes.

I és contra aquest pronunciament que s'alça el recurrent amb fonament als següents motius de recurs.

II.- En primer lloc discrepa al respecte de l'estimació parcial de la demanda quant a les hores extraordinàries que es reclamaven. Sosté que la realització de la totalitat de les hores extraordinàries havia resultat degudament justificada a través de la testifical practicada, afegint que la valoració de la prova efectuada al respecte de la testifical del Sr. S. era errònia. En tot cas evidenciava que l'empresari no havia acatat la seva obligació relativa al control horari de la prestació de treball de manera que havia de considerar-se degudament acreditada la realització de 36 hores extraordinàries i no només aquelles 16 admeses en la instància.

A comptar de la Sentència de 18-10-2012 (TSJC-136/12), la doctrina

d'aquesta Sala és constant en el sentit que *“quan el treballador aporta almenys, un principi de prova –que revesteixi un mínim de precisió per autoritzar la defensa de l'altra part- i que l'empresari no produeixi cap element fàctic en ordre a provar els horaris efectivament executats, les esmentades carències poden dur a la seva condemna”*. I en aquest sentit precisàvem *“(···) quan el treballador aporta, almenys, un principi de prova - que revesteixi un mínim de precisió per autoritzar la defensa de l'altra part- i que l'empresari no produeix cap element fàctic en ordre a provar els horaris efectivament executats, les esmentades carències poden dur a la seva condemna.”*

Dit d'una altra manera, el sol fet que l'empresari no hagi respectat les seves obligacions d'establir un pla de treball i un compte d'hores de conformitat amb l'article 63 del Codi de les relacions laborals no permet acreditar l'existència d'hores extraordinàries. Però, a partir del moment on l'assalariat aporta una prova mínima i coherent acreditant que va fer hores extraordinàries, l'empresari ha de suportar, al nivell de la prova, les conseqüències de les seves carències i li pertany desvirtuar les afirmacions de l'empleat.” (Sentència de 17-12-2013, TSJC-259/13).

Traslladant aquestes previsions al concret supòsit que s'examina, hem de ressaltar en primer lloc que el fet que l'empresari no hagués donat compliment a l'obligació legal establerta en l'art 63.2 del CRL, suposa una infracció administrativa (cfr. art. 157.3 del CRL) però no permet considerar acreditada la realització d'hores extraordinàries preteses pel treballador demandant. En conseqüència, la seva reclamació haurà de ser verificada a la llum dels restants elements de prova practicats, amb el benentès que aquests es ceneixen a la prova testifical practicada prop de companys de cuina de l'actor. En relació al resultat d'aquesta prova, en aquesta alçada la part recurrent no discuteix l'asseveració continguda en la Sentència recorreguda segons la qual les hores reclamades s'haurien generat durant el cap de setmana corresponent als dies 29 i 30 de juny i 1 de juliol del 2018. En relació a aquestes dates, no existeix controvèrsia entre les parts que va concórrer una sobre activitat en l'hotel per raó de trobar-se aquest ocupat per un grup de 160 persones. Si bé el Sr. D.D. (folis 164 i ss) referia que el demandant havia iniciat la seva prestació laboral a les 6'30 hores del matí i havia treballat ininterrompudament fins a les 22 hores; el Sr. S. (folis 171 i ss) sostenia que en les dates indicades ell havia estat el responsable dels esmorzars, de tal manera que la prestació de treball del Sr. L.F.P. s'havia iniciat al torn de dinars i en endavant (vegi's la resposta 12). En aquest

context, només podem tenir per acreditat que la prestació laboral es va iniciar a les 10 hores del matí (data en que començava el torn dels dinars) i que es va perllongà fins a les 22 hores, és a dir un total de 12 hores de les quals escau descomptar una hora diària per raó dels àpats que s'efectuaven. En atenció a l'anterior circumstància i a les previsions figurant en el compte d'hores (foli 139) que figura en les actuacions en ressurt que durant la setmana compresa entre els dies 25 de juny i 1 de juliol (ambdues dates incloses) el Sr. L.F.P. va treballar un total de 49 hores i en conseqüència va generar nou hores extraordinàries que li han de ser reconegudes i compensades en atenció al salari horari base calculat pel propi demandant que s'ajusta a dret.

En conseqüència les quatre primeres hores hauran de ser pagades a alçada de 15,86.- €/ hora, les quatre següents a raó de 19,03.- €/ hora i les restants a 22,20.- €/hora, o sigui la suma global bruta de **161,76.- €**, havent d'acollir-se parcialment el recurs d'apel·lació interposat, revocant-se en part la Sentència dictada pel jutjador "a quo" amb la finalitat d'afegir a la condemna del Sr. F.G.A. la suma indicada en concepte d'hores extraordinàries.

III.- El segon motiu del recurs intervé en relació a la decisió de no efectuar pronunciament en costes processals. Sosté la recurrent que la doctrina en àmbit laboral de la Sala era constant en considerar que en supòsits d'estimació parcial de la demanda del treballador, les costes han de ser imposades a l'empresari vençut.

Aquest motiu del recurs també ha de prosperar. En efecte, deixant de banda la jurisprudència constant i permanent en aquest àmbit que en definitiva resulta coincident amb les conclusions de la part recurrent, no podem perdre de perspectiva que en el concret supòsit examinat no va ser fins després que el treballador interposés la demanda jurisdiccional i fora del termini legal que la Llei li coincidia amb aquesta finalitat, que el Sr. F.G.A. consignava judicialment la quitança en benefici del treballador. En aquesta eventualitat, resulta innegable que el dia 26-7-2018 en que s'articulava la concreta reclamació que originava el present procediment judicial, el Sr. L.F.P. es va veure obligat a recórrer als serveis professionals d'un advocat per a obtenir satisfacció dels seus legítims interessos. Així, i en atenció a la naturalesa laboral dels interessos en joc, la decisió adoptada pel Sr. Batlle no tant sols no s'adequa a la constant jurisprudència dictada en aquest àmbit

sinó que tampoc resulta justa ni equitativa.

En conseqüència escaurà imposar a la part apel·lada el pagament de les costes ocasionades en la instància, les quals hauran d'incloure els honoraris d'advocat i de procurador de la part recurrent.

VI.- Atesa l'estimació substancial del recurs articulat pel treballador i seguint els criteris jurisprudencials rectors en l'àmbit laboral, escau imposar a la part apel·lada les costes d'aquesta alçada, inclosos els honoraris d'advocat i procurador de la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR substancialment el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. L.F.P. contra la Sentència del dia 1-2-2019 que revoquem parcialment en el sentit d'afegir a la seva part dispositiva que el Sr. F.G.A. haurà de satisfer la suma complementària de 161,76.-€ bruts en concepte d'hores extraordinàries i que també haurà de satisfer les costes ocasionades en la instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador del demandant.

Escau imposar al demandat les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-